

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1969

N:o 28—31

Innehåll: Nr 28. Landskapslag om offentliga nöjestillställningar.
Nr 29. Landskapslag om stängselskyldighet.
Nr 30. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om rörlig handel.
Nr 31. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om investeringskredit för utvecklingsområdenas industri samt vissa andra näringsgrenar.

Nr 28.

LANDSKAPSLAG

om offentliga nöjestillställningar.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1969.
Utfärdad i Mariehamn den 25 juli 1969.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

1 §.

Offentlig nöjestillställning må med myndighets tillstånd anordnas av myndig person samt av registrerad förening eller annan sammanslutning med rättslig handlingsförmåga, i enlighet med vad i denna lag stadgas.

Angående anordnande av nöjestillställning på grund av anmälan stadgas i 6 §.

2 §.

Vad i denna lag stadgas angående offentliga nöjestillställningar gäller offentliga fester, konserter, föreställningar, utställningar, uppvisningar, samkväm, tävlingar och andra med dem jämförbara offentliga tillställningar, till vilka allmänheten har tillträde oberoende därav, huruvida inträdesavgift i någon form uppbäres eller icke.

Stadgandena i denna lag tillämpas på i 1 mom. nämnda offentliga tillställningar även i det fall att tillställningen anordnas för deltagarna i annat än nöjes- eller underhållningssyfte. Angående allmänna sammankomster är särskilt stadgat.

Förutsätter tillträde till i 1 mom. avsedd tillställning inbjudan eller medlemskap i viss sammanslutning, tillämpas på tillställningen stadgandena i denna lag om av

deltagarna eller av en del av dem uppbäres inträdesavgift.

Med festplats avses i denna lag för festarrangemang och festpublik reserverade utrymmen eller områden, nöjeslokals gårdsplan och för uppträdande och publik reserverade parkeringsområden.

3 §.

Stadgandena i denna lag gäller icke av församling eller i Finland registrerat religiöst samfund eller av personer, hörande till dem, föranstaltad gudstjänst eller andaktsstund.

Tillstånd eller anmälan erfordras icke för:

1) av landskaps- eller statsmyndighet, kommunal eller kyrklig myndighet föranstaltade officiella tillställningar;

2) för elever vid landskapet tillhörig eller landskapsunderstödd läroanstalt eller kommunal läroanstalt och för deras anhöriga anordnade tillställningar; samt

3) tillställningar utan inträdesavgift i anslutning till firandet av självständighetsdagen, Ålands flaggas dag, svenska dagen och Mors dag.

4 §.

Angående rätt för utlännings och annan

¹⁾ Framst. nr 6/1969.
Lagutsk.bet. nr 17/1968—69.
St.utsk.bet. nr 21—21a/1968—69.

person, som saknar åländsk hembygdsrätt, att föranstalta offentliga nöjeställningar, vilka innebär utövande av näring är särskilt stadgat.

5 §.

Offentlig nöjeställning får icke anordnas under 24 timmars tid räknat från klockan 18.00 dagen före långfredagen, före första påskdagen och före första juldagen.

Offentlig nöjeställning må icke anordnas på de av regeringen påbjudna tacksägelse-, bot- och böndagarna mellan klockan 8.00 och 18.00, ej heller på söndagar och andra kyrkliga helgdagar mellan klockan 8.00 och 13.00. I detta moment nämnt förbud gäller likväl icke:

- 1) öppethållande av museum;
- 2) teater-, opera-, operett- och med dem jämförbara föreställningar samt balett- och dockteaterföreställningar, såframt föreställningen eller uppvisningen icke bör anses såsom revy eller därmed jämförbar föreställning;
- 3) filmförevisningar;
- 4) konserter med huvudsakligen annat program än schlager- och dansmusik;
- 5) konstnärliga dansuppvisningar och folkdansföreställningar samt uppläsning- och recitationsframträdanden;
- 6) konstutställningar samt utställningar av fotografier och av till samlingar hörande föremål eller annat därmed jämförbart;
- 7) utställningar och förevisningar, vilkas syfte är att presentera näringslivet eller dess produkter eller förevisa djur eller föremål för bedömning eller försäljning;
- 8) tävlingar, vilkas syfte är att främja intellektuella intressen eller öka skickligheten i något yrke;
- 9) tävlingar och uppvisningar, vilkas syfte är att främja trafiksäkerheten;
- 10) schack-, bridge- och andra med dem jämförbara tävlingar och uppvisningar;
- 11) modellflygplanstävlingar och uppvisningar; samt
- 12) tävlingar och uppvisningar, vilkas syfte är fysisk fostran.

Landskapsstyrelsen må på ansökan medgiva undantag från i denna paragraf stadgade förbud.

6 §.

Om följande offentliga nöjeställningar

skall anmälan göras till chefen för vederbörande polisdistrikt:

- 1) teaterföreställningar, däri medräknade även opera-, operett- och med dem jämförbara föreställningar, samt balett- och dockteaterföreställningar, såframt föreställningen icke skall anses som revy eller därmed jämförbar föreställning;
- 2) konserter med huvudsakligen annat program än schlager- eller dansmusik;
- 3) konst- och folkdansföreställningar samt sådana uppläsning- och recitationsföreställningar, vilka uteslutande grundar sig på konstnärlig tolkning och konstnärligt framförande av ett litterärt verk;
- 4) konstutställningar och utställningar av fotografier och av till samlingar hörande föremål eller annat med dem jämförbart;
- 5) utställningar och förevisningar, vilkas syfte är att presentera näringslivet eller dess produkter eller att förevisa djur eller föremål för bedömning eller försäljning;
- 6) tävlingar, vilkas syfte är att främja och öka skickligheten i något yrke, såframt de tävlandes prestationer icke som sådana har karaktären av nöjes- eller underhållningsframföranden;
- 7) schack- och bridgetävlingar och uppvisningar;
- 8) flygtävlingar och uppvisningar, vilka anordnas av samfund eller inrättning för främjande av den civila luftfarten;
- 9) modellflygplanstävlingar och uppvisningar;
- 10) gymnastik- och idrottsuppvisningar samt tävlingar, med undantag av bil-, motorcykel- och motorbåtstävlingar och uppvisningar samt sådana gymnastik- och idrottsuppvisningar eller tävlingar, i vilka professionella idrottsmän deltar; samt
- 11) fotbolls-, ishockey-, korgbolls- eller annan därmed jämförlig lagtävling, om professionella idrottsmän uppträder endast i den ena partens lag.

7 §.

För anordnande av andra än i 6 § nämnda offentliga nöjeställningar skall tillstånd sökas.

Tillstånd för anordnande av offentlig nöjeställning inom polisdistrikt beviljas av chefen för distriktet. Medelst ett och samma beslut må tillstånd för högst ett kalenderår åt gången beviljas för flera offentliga nöjeställningar, som anordnas inom

samma polisdistrikt och har samma eller likartat program. Angående beviljande av tillstånd till offentliga biografföreställningar är stadgat särskilt.

Tillstånd för anordnande av offentlig nöjeställning som samtidigt försiggår i två eller flere polisdistrikt beviljas av landskapsstyrelsen efter det vederbörande polischefen avgivit sitt utlåtande över ansökan.

8 §.

Ansökan om tillstånd skall göras skriftligen och däri skall angivas vem som föranstaltar tillställningen, dess tid och plats, ordningsmännens namn, programnumren och de som framför dem. Sökanden är skyldig att lämna erforderliga tilläggsuppgifter och utredningar åt den myndighet, som beviljar tillstånd.

Ansökan om tillstånd skall i två exemplar tillställas vederbörande myndighet senast tre dagar före tillställningen. Sagda myndighet må dock handlägga även senare inkommen ansökan.

9 §.

I tillståndsbeslutet skall de villkor och anvisningar nämnas, som för upprätthållande av ordning och säkerhet samt till förebyggande av olycksfall eller eljest anses påkallade, tiden för tillställningens avslutande, eller den tid då publiken senast skall avlägsna sig från platsen för tillställningen samt, biografföreställningar undantagna, beloppet av den skatt som skall erläggas på inträdesbiljetterna.

Tillståndsbeslutet skall på festplatsen finnas till påseende för polisen.

10 §.

Angående anmälan gäller i tillämpliga delar vad i 7 och 8 §§ är stadgat om sökande av tillstånd. Chefen för polisdistrikt må dock godkänna även muntlig anmälan.

Polischef må godtaga en enda i 6 § avsedd anmälan för flera tillställningar, som anordnas på samma plats och med likartade program.

Finner polischef av till honom ingiven anmälan, att tillstånd erfordras för tillställning eller att särskilda anvisningar eller bestämmelser är erforderliga eller att tillställningen borde förbjudas, skall beslut i saken utfärdas.

Polischef skall på föranstaltarens begäran åt denne utgiva ett på duplettexemplaret av anmälan utskrivet bevis över att anmälan gjorts.

11 §.

Landskapsstyrelsen äger befogenhet att för upprätthållande av allmän ordning och säkerhet inom landskapet vid behov förbjuda föranstaltande av offentliga nöjeställningar eller meddela inskränkande föreskrifter om dem.

Samma befogenhet äger länsstyrelsen till förebyggande av spridning av epidemisk sjukdom bland människor och djur.

12 §.

Ingen må vid offentlig nöjeställning eller i dess omedelbara närhet inneha skjutvapen, patroner, sprängämne, egg- eller huggvapen eller annat sådant föremål eller ämne, som kan användas för utförande av brott mot liv eller hälsa eller utgöra hot om sådant brott.

Vad i 1 mom. är stadgat gäller icke för tjänst eller befattning nödig eller till tjänstedräkt hörande beväpning, ej heller redskap och förnödenheter, som erfordras vid utförandet av program vid tillställning eller vid idrottstävling.

13 §.

Ingen må vid offentlig nöjeställning eller i dess omedelbara närhet inneha berusningsmedel.

Drucken eller av narkotiskt ämne påverkad person må icke ges tillträde till festplats.

Angående utskänkning av alkoholdrycker är särskilt stadgat.

14 §.

Föranstaltare av offentlig nöjeställning är skyldig att draga försorg om att ordning och säkerhet upprätthålles vid tillställningen. I detta syfte skall han, om polischefen anser skäl därtill föreligga, tillätta ett av polischefen nödigbefunnet antal av denne godkända ordningsmän samt annan personal.

Ordningsman är skyldig att med iakttagande av stadgandena i lag och förordning samt polisens med stöd av dem meddelade anvisningar verka för upprätthållande av

ordning och säkerhet samt förebyggande av brott på festplatsen.

Finnes polisman i tjänsteutövning vid offentlig nöjeställning, skall ordningsmännen åtiyda de föreskrifter han meddelar till ordningens och säkerhetens upprätthållande.

15 §.

Ordningsman må av polischefen godkännas antingen för visst tillfälle eller för viss tid eller ock tillsvidare.

Till ordningsman må godkännas person som fyllt 20 år. Polischefen har dock rätt att med förmyndarens samtycke till ordningsman godkänna person som fyllt 18 år.

För nöjeställning tillsatt ordningsman skall vid utförandet av sitt uppdrag om vänstra armen bära ett vitt, tio centimeter brett band, på vilket med svarta tydligt synliga bokstäver står ordet "Ordningsman". För viss tid eller tillsvidare godkänd ordningsman skall vid utförandet av sitt uppdrag dessutom medföra ett ordningsmannakort, som av chefen för polisdistriktet utskrivits på av landskapsstyrelsen fastställd blankett.

Polischefen äger rätt att återkalla sitt tidigare godkännande av ordningsman, om skäl därtill finnes.

16 §.

Polis- och ordningsman äger rätt att från festplatsen avlägsna eller där gripa person:

- 1) som är drucken eller är påverkad av narkotiskt ämne;
- 2) som genom hotfullt uppträdande, oljud eller våldsamhet stör ordningen eller äventyrar säkerheten och icke trots tillsägelse upphör därmed; samt
- 3) som trots tillsägelse underlåter att följa till upprätthållande av allmän ordning och säkerhet givna anvisningar.

Polis- och ordningsman äger rätt att på festplatsen framtaga person i 12 och 13 §§ nämnda föremål och ämnen, vilka ordningsman ofördröjligen skall överlämna till polisen. Av ordningsman gripen person skall snarast möjligt överlämnas till polis.

17 §.

Föranstaltare av offentlig nöjeställning är, då ordningen och säkerheten vid tillställningen äventyras, förpliktad att av-

bryta eller vid behov avlysa tillställningen. Rätt att av förenämnd orsak förordna om avbrott i tillställningen, till dess faran härför upphört, har även polisman och ordningsman, vilka även må förbjuda framförandet av sådan del av programmet, som strider mot lag eller god sed eller kan äventyra ordning eller säkerhet.

Polis- och ordningsman är, ifall andra åtgärder icke visat sig vara tillfyllest, skyldiga att avlysa tillställning, om den strider mot lag eller god sed eller om stadganden eller föreskrifter, som givits angående föranstaltandet av tillställningen, angående stämpelskatten på inträdesbiljetterna eller för upprätthållande av allmän ordning eller säkerhet icke iakttages eller vid tillställningen uppstått oordning eller fara för dem som vistas på platsen. Har tillställning sålunda avbrutits, skall polischefen föranstalta polisundersökning i saken och insända det därvid tillkomna protokollet till landskapsstyrelsen.

Offentlig nöjeställning skall avslutas senast klockan 01.00, dock under tiden den 1 juni till och med den 31 augusti senast klockan 02.00, såframt icke den myndighet, som beviljat tillstånd eller mottagit anmälan medgivit, att tillställningen får fortgå till senare än nämnda tidpunkter.

Då tillställning avslutas skall publiken ofördröjligen avlägsna sig från festplatsen.

18 §.

Framgår det, att offentlig nöjeställning, om vars föranstaltande tillstånd sökts eller anmälan gjorts, skulle komma att kränka lag eller god sed eller föreligger skäl att misstänka, att ordningen vid sådan tillställning icke kan upprätthållas, må föranstaltande av tillställningen förbjudas. Likaledes må föranstaltande av tillställningen förbjudas, då fara för spridning av epidemisk sjukdom bland människor eller djur, lokalens eller platsens olämplighet eller annan giltig orsak påkallar förbudet.

19 §.

Konstruktion, anordning och arrangemang, vars beskaffenhet, skick eller planering är av uppenbar betydelse för funktionärers, för uppträdande personers eller för allmänhetens säkerhet vid offentliga nöjeställningar skall på åtgärd av polismyndighet

eller kommunal byggnadsövervaknings-, brand- och hälsovårdsmyndighet besiktigas på ägarens eller innehavarens bekostnad.

Angående lämpligheten av samlingslokaler och samlingsområden jämte byggnader och konstruktioner för anordnandet av i denna lag avsedd tillställning samt angående i 1 mom. avsedd besiktning av dem äger jämväl tillämpning vad därom är särskilt stadgat.

20 §.

Angående avgifter för i 19 § nämnda besiktningar skall gälla vad därom är stadgat i riket.

Kommuns fullmäktiges beslut angående avgifter för av kommunal myndighet utförd besiktning skall underställas landskapsstyrelsen för fastställelse.

21 §.

Myndighet må vid beviljandet av tillstånd att föranstalta offentlig nöjestillställning förelägga föranstaltaren vissa villkor, vilka är av behovet påkallade för övervakningen eller för upprätthållandet av ordning och säkerhet vid tillställningen.

Föranstaltas uppvisningar, hastighetstävlingar eller med tävlingar jämförliga uppvisningskörningar eller andra sådana offentliga nöjestillställningar, vid vilka skada kan åsamkas på person eller egendom för åskådare, funktionärer eller utomstående, har den tillståndsbeviljande myndigheten rätt att såsom villkor för tillställningen uppställa, att föranstaltaren tagit ansvarsförsäkring för uppfyllande av sin skyldighet att erlagga sådan ersättning för under offentlig nöjestillställning uppkommen skada på person eller egendom, till vilken han i sin ställning kan dömas. Då fråga är om flyg- eller fallskärmshoppuppvisning eller tävling, hastighetstävling för motorfordon, motordrivna anordningar eller motorbåtar eller med tävlingar jämförlig uppvisningskörning eller trav- eller ridtävling, skall tagande av sådan försäkring alltid sättas som villkor för tillställningen.

Försäkringen skall tecknas sålunda, att försäkringen täcker skada beträffande en person till ett belopp av minst 20.000 mark och skador beträffande flera personer till ett sammanlagt belopp av minst 200.000 mark, varvid ersättningen för skada beträffande varje person är densamma som

om fråga vore om skada som drabbat endast en person, samt att försäkringen täcker skada på egendom till ett belopp av minst 20.000 mark.

Beroende på tillställningens art, antalet åskådare och övriga omständigheter må den tillståndsbeviljande myndigheten höja eller sänka de i 3 mom. nämnda försäkringsbeloppen.

22 §.

Den som olovligen föranstaltar i denna lag avsedd tillställning, för vars föranstaltande tillstånd av myndighet erfordras, eller bryter mot i denna lag stadgade eller med stöd av den givna föreskrifter beträffande dess anordnande, dömes för brott mot bestämmelserna angående nöjestillställningar till böter eller till fängelse i högst sex månader.

Den som på annat sätt bryter mot denna lag eller med stöd av densamma utfärdade bestämmelser, dömes för brott mot bestämmelserna rörande nöjestillställningar till böter.

Den som begår våld mot ordningsman, hotar honom eller gör honom förfång, straffas på sätt i 16 kap. 1 och 2 §§ strafflagen är stadgat.

23 §.

Den som stör i denna lag avsedd tillställning genom att på ett förargelseväckande sätt uppträda berusad eller som på annat sätt väcker förargelse, dömes för störande av nöjestillställning till böter.

24 §.

Vapen och ammunition samt berusningsmedel, som enligt 12 och 13 §§ innehafts olovligen, må även om de icke tillhör den som gjort sig skyldig till brott mot stadgandena, dömas förbrutna till staten.

25 §.

Lantrådet, föredraganden av polisärenden i landskapsstyrelsen och landskapets brandinspektör har fritt tillträde till offentliga nöjestillställningar.

Samma rätt tillkommer även landshövdingen i landskapet Åland och polisinspektören i Åbo och Björneborgs län.

Chefen för polisdistrikt och kommuns brandchef har i fråga om sina tjänsteområden fritt tillträde till offentliga nöjestillställningar.

Polisman, brandpersonal och ordningsman i tjänsteutövning har fritt tillträde till offentlig nöjestillställning, till vilken de beordrats.

26 §.

Närmare bestämmelser angående verkstäligheten och tillämpningen av denna lag må utfärdas genom landskapsförordning.

27 §.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1969 och genom densamma upphäves land-

Mariehamn, den 18 april 1969.

skapslagen den 31 juli 1942 om ordningsmän vid offentliga nöjen i landskapet Åland (11/42), landskapslagen den 14 april 1944 angående offentliga nöjen på landsbygden i landskapet Åland (12/44), landskapslagen den 14 april 1944 angående offentliga nöjen i Mariehamn (13/44) och landskapslagen den 29 mars 1950 om föranstaltande av offentliga nöjen på helgdagar i landskapet Åland (16/50) jämte i desamma senare verkställda ändringar ävensom 4 § landskapslagen den 15 juli 1952 angående ordningsstadga för landsbygden i landskapet Åland (32/52).

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman

Eliel Persson
vicetalman

Valter Nordas
vicetalman

Nr 29.

LANDSKAPSLAG

om stängselskyldighet.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1969.

Utfärdad i Mariehamn den 25 juli 1969.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden.

1 §.

Den som håller husdjur är skyldig att vårda dem så, att de icke inkommer på annans ägor.

Denna lag skall även tillämpas i fråga om sådana områden, där stängselskyldighet regleras genom byggnadsordning eller planbestämmelser, såvitt sådan skyldighet för- anledes av ägors fredande mot skada av husdjur.

2 §.

Rågrannar må avtala om uppförande och underhåll av gemensamt stängsel eller om den grund, enligt vilken stängselskyldighet dem emellan på annat sätt skall fördelas.

Om ägofredsföreningar är stadgat i landskapslagen den 8 maj 1933 om ägofredsföreningar i landskapet Åland. (4/33).

3 §.

Har rågrannar icke träffat i 2 § avsett avtal om stängselskyldigheten, skall denna skyldighet fullgöras så, att i fall stängselskyldigheten för- anledes av betande endast

¹⁾ Framst. nr 9/1969.
Lagutsk.bet. nr 22/1968—69.
St.utsk.bet. nr 23/1968—69.

på ena sidan, denna sida ensam skall svara för stängslet. I annat fall tager vardera sidan lika lott, om ej betande med olika slag av husdjur eller andra särskilda omständigheter påkallar avvikelser.

4 §.

Där någöndera rågrannen det påyrkar, skall varderas stängselskyldighet bestämmas vid skifte på platsen, vilket sakägarna själva må förrätta. Därvid bör tagas i betraktande markens beskaffenhet, varpå stängslet skall uppföras, så att stängslets längd skäligen minskas, där dess uppförande och underhåll medför större kostnad. Större kostnad för grind eller led skall även föranleda minskning. Sämjas sakägarna icke, skall genom lottnings avgöras, vilken del av stängslet eller därtill hörande grind eller led bör av vardera uppföras.

Lag samma vare, där flere rågrannar är i skifte delaktiga.

Över skiftet skall upprättas ett särskilt instrument, vilket undertecknas av sakägarna och av vilket envar av dem erhåller ett exemplar.

5 §.

Har tio år förflutit, sedan skiftet vunnit laga kraft, skall nytt skifte förrättas, där någon av dem, som har del i stängslet det påyrkar.

6 §.

Uppstår tvist om den grund enligt vilken stängselskyldigheten skall beräknas, avgöres ärendet av en skiftesnämnd, i vilken vardera parten utser en medlem och dessa sedan en tredje, som samtidigt är ordförande. Är parterna därom ense, kan skiftesnämndens åligganden överlämnas till en enda person.

Underlåter någöndera parten att välja medlem i skiftesnämnden inom två veckor efter därtill erhållen uppmaning eller enar sig de utsedda medlemmarna icke inom nämnda tid om val av den tredje, verkställes valet av kommunens styrelse.

7 §.

Den som icke åtnöjes med skiftesnämndens beslut äger däri söka ändring hos häradsrätten på stämning, som bör delgi-

vas motparten inom 60 dagar efter erhållen del av beslutet, men beslutet skall oberoende därav gå i verkställighet. Har någon jämlikt beslutet uppfört mera stängsel än honom genom rättens utslag ålägges, erhåller han härför ersättning efter rättens prövning.

8 §.

Den som önskar ålägga granne sådan stängselskyldighet, varom i denna lag är stadgat, skall därom göra anmälan hos denne före oktober månads utgång och skall grannen senast före juni månads ingång påföljande år fullgöra sin skyldighet.

Om den stängselskyldige icke längre har behov av stängslet, må han därom anmäla för övriga delägare före oktober månads utgång och är efter ingången av påföljande juni månad fri från sin stängselskyldighet.

Godkännes icke uppsägningen, vare saken avgjord av skiftesnämnd på sätt i 6 § stadgas.

Uppsägning, som avses i denna paragraf, må dock icke äga rum förrän fem år förflutit från stängselskiftet.

9 §.

Yrkar den, över vars mark gemensam boskapsväg går eller vars mark gränsar till sådan, vägens avskiljande genom stängsel eller önskar trefjärdedelar av dem, som nyttjar gemensam boskapsväg, att vägen ingärdas, äger envar, som begagnar vägen, taga del i stängselskyldigheten efter den nytta han har av vägen som boskapsväg.

Angående sådant stängselskifte samt befrielse från stängselskyldighet gäller vad i detta kapitel är stadgat.

10 §.

Stängsel skall vara av sådan beskaffenhet att det i varje särskilt fall motsvarar sitt ändamål.

Önskar rågranne, att stängslet uppföres av kostsammare beskaffenhet än vad i 1 mom. avses, är han dock skyldig att ensam svara för stängselbesväret.

Uppstår tvist om stängsels beskaffenhet må tvisten avgöras av skiftesnämnd som i 6 § stadgas.

11 §.

Förfaller stängsel skall bristen så snart som möjligt avhjälpas. Underlåter den

stängselskyldige detta, sedan han om bristen bevisligen erinrats, må den, som därav kan lida skada, tillkalla tvenne ojäviga personer att på utsatt dag, varom den försumligen bör underrättas, värdera kostnaden för bristens avhjälpande och må sedan själv iståndsätta stängslet. För de kostnader, som därav följer, skall den stängselskyldige svara.

2 kap.

Om samfällda ägors nyttjande till bete.

12 §.

Vad i rikets lag den 9 maj 1940 om vissa samfälligheter och därmed jämförliga gemensamma förmåner (FFS 204/40) är stadgat angående nyttjande av samfälligheter, skall även äga tillämpning i fråga om sådana samfällda områdets nyttjande till bete.

3 kap.

Om överträdelse av denna lag.

13 §.

Inkommer husdjur olovligen på annans ägor, straffes den skyldige såsom i strafflagen stadgas.

Ägare till husdjur på gemensamt bete ansvarar en för alla och alla för en för skada, som deras djur förorsakat.

Vad i denna lag är stadgat om ägare till husdjur, gäller även person, åt vilken djurets vård eller nyttjande överlåtits.

14 §.

Den som lidit skada av annans husdjur skall vid en särskild syneförrättning genast låta värdera skadan av tvenne ojäviga och sakkunniga personer. Om denna syn bör djurets ägare om möjligt underrättas.

15 §.

Finner någon på sina ägor annans husdjur, som dit olovligen inkommit, må han omhändertaga djuret och skall han i sådant fall därom genast underrätta ägaren.

Är djurets ägare icke känd, skall den som omhändertagit djuret därom tillkännagiva i någon på orten spridd tidning.

Envar, som omhändertagit annans husdjur, är ansvarig för dess vård.

16 §.

Omhändertaget husdjur har ägare ej rätt att återfå, förrän han ersätter den skada, som djuret åstadkommit, så ock den kostnadsvärdering av skadan samt djurets vård och underhåll enligt värdering av tvenne ojäviga personer medfört, ävensom annonskostnaderna eller härför ställer full säkerhet. Från ersättningsbeloppet må dock avdragas den nytta omhändertagandet medfört.

17 §.

Har i 14 § omförmäld värdering icke skett och har ej annorlunda överenskommit med djurets ägare, är den som omhändertagit djuret skyldig att utgiva detsamma utan annan ersättning än för vård och underhåll på sätt som i 16 § stadgas.

Har djurets ägare icke underrättats på sätt i 15 § stadgas, skall djuret utan ersättning utgivas åt dess ägare och denne är dessutom berättigad till ersättning för den skada han därigenom åsamkats.

Den som omhändertagit djuret äger dock utan hinder av vad i 1 och 2 mom. är stadgat, rätt att vid domstol söka ersättning för den skada som djuret åstadkommit. Samma rätt tillkommer även den som lidit skada av annans husdjur men icke omhändertagit det.

18 §.

Utlöser ej ägare omhändertaget djur inom 14 dagar, efter det omhändertagandet för honom anmälts, må det på auktion säljas och den som djuret omhändertagit ur försäljningspriset bliva ersatt för skada och kostnad.

Anmäler sig icke ägare inom ett år efter tillkännagivandet, tillhör djuret den som det omhändertagit.

4 kap.

Särskilda stadganden.

19 §.

Övergår lägenhet eller jordområde, som berörs av i 4 § stadgat skifte till ny ägare eller innehavare, medan skiftet ännu är gällande, är det mot honom bindande. Detsamma gäller även i landskapslagen den 8

maj 1933 om ägofredsföreningar i landskapet Åland (4/33) avsett avtal om ägofred, som faststälts av domstol.

skyldighet att tidigt om våren återställa dem i deras förra skick.

21 §.

20 §.

För dem, som vintertid underhåller allmän väg, är det tillåtet, att för vintern nedtaga vid sådan väg inrättade stängsel mot

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1969 och genom densamma upphäves landskapslagen den 17 april 1929 om ägors fredande mot skada av husdjur (4/29).

Mariehamn, den 18 april 1969.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman

Eliel Persson
vicetalman

Valter Nordas
vicetalman

Nr 30.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om rörlig handel.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1969.
Utfärdad i Mariehamn den 25 juli 1969.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut ändras 11 § landskapslagen den 4 april 1963 om rörlig handel (9/63) såsom följer:

11 §.

Tillstånd till ambulerande butikshandel må beviljas för försäljning av livsmedel och hushållsförnödenheter, tobaksvaror ävensom

andra bruks- och konsumtionsförnödenheter, mellanöl samt i fullständiga fabriksförpackningar emballerade varor, avsedda för saluförande på beställning.

Mariehamn, den 22 mars 1969.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman

Eliel Persson
vicetalman

Valter Nordas
vicetalman

¹⁾ Framst. nr 3/1969.
Lagutsk.bet. nr 16/1968—69
St.utsk.bet. nr 17/1968—69.

Nr 31.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om investeringskredit för utvecklingsområdenas industri samt vissa andra näringsgrenar.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1969.

Utfärdad i Mariehamn den 25 juli 1969.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut ändras 4 § 1 mom., 6, 7 och 10 §§ landskapslagen den 4 december 1967 om investeringskredit för utvecklingsområdenas industri samt vissa andra näringsgrenar (44/67), samt fogas till 3 § ett nytt 2 mom., såsom följer:

3 §.

Såsom investeringskredit må även med iakttagande av vad i 7 § stadgas godkännas utländsk kredit, som företag erhållit.

4 §.

Den årliga ränta som för investeringskredit skall uppbäras hos gäldenären må, efter det i denna lag avsedd räntegottgörelse ur landskapsmedel beaktas, ej understiga fem procent. Kreditens återbetalningstid må ej överstiga 20 år.

6 §.

För investeringskrediter betalar landskapet i räntegottgörelse till kreditanstalt skillnaden mellan den ränta kreditanstalten debiterar och den ränta som enligt landskapsstyrelsens med stöd av 5 § 1 mom. fattade beslut skall uppbäras hos gäldenären för investeringskredit. Den ränta kreditanstalt debiterar må vara högst lika stor som den ränta kreditanstalten allmänt tillämpar för krediter, vilka beviljas för likadana ändamål. Angående den ränta kreditanstalterna högst må debitera för krediter, vilka godkännas såsom investeringskrediter, gäller vad i riket är stadgat.

I fråga om utländsk kredit, som företag upptagit, må skillnaden mellan den ränta som skall betalas för krediten och den ränta som landskapsstyrelsen med stöd av 5 § 1 mom. fastställt, erläggas till gäldenären.

7 §.

Angående upptagande av utländskt lån för investeringskredit skall gälla vad därom i riket är stadgat.

Landskapsstyrelsen äger med samtycke av republikens president befogenhet att ställa garanti för återbetalning av i 1 mom. avsedd utländsk kredit, eller del därav, och denna garanti må givas även i form av proprieborgen.

Landskapsstyrelsen må även på landskapets vägnar på de villkor den bestämmer lämna förbindelse att ersätta skada, som kan åsamkas mottagare av kredit i samband med återbetalningen av i utländskt mynt utställd kredit, vilken den upptagit för i 1 mom. nämnt ändamål, genom förlust till följd av eventuell förändring i valutornas internationella grundvärden.

I denna paragraf avsedda garantier och förbindelser må samtidigt gälla för krediter till ett nominellt värde av högst 1.000.000 mark. Beloppet av dessa krediter beräknas enligt den officiella försäljningskursen vid den tidpunkt, då garantin ställdes eller förbindelsen gavs.

Vad i denna paragraf är stadgat gäller icke sådan investeringskredit, för vilken i 1 § 4 mom. avsedda medel användas.

10 §.

För beviljande av investeringskrediter upptagna inhemska obligationslån skola i fråga om kreditanstalt, som avses i banklagen av den 17 mars 1933 (FFS 87/33), icke hänföras till kreditanstaltens i lagens 7 §, sådan den lyder i lagen den 28 juni 1958 (FFS 277/58), avsedda förbindelser. Dylika skulder

1) Framst. nr 4/1969.
Lag- och ek.utsk.bet nr 7/1968—69
St.utsk.bet. nr 19/1968—69.

hänföras ej heller i fråga om kreditanstalt, som avses i lagen den 17 mars 1933 om hypoteksbanker (FFS 88/33) till kreditanstaltens i lagens 14 §, sådan den lyder i lagen den 9 januari 1953 (FFS 32/53), avsedda förbindelser. Medel, som Sparbankernas Central-Aktie-Bank av dylika och andra medel utlånat till sparbanker för beviljande av investeringskrediter, skola icke heller hänföras till sparbanks i 32 § 2 mom. lagen den 17 juli 1931 om sparbanker (FFS 235/31), sådant detta lagrum lyder i lagen den 27 januari 1939 (FFS 25/39), avsedda kredit. Den i 26 § 1 mom. 5 punkten lagen om

sparbanker (FFS 25/39) stadgade inskränkningen utgör icke heller hinder för utlåning av nämnda medel, och stadgandet i 27 § 3 mom. nämnda lag (FFS 25/39) berör icke investeringskrediter.

Tidigare stadganden skola tillämpas på investeringskrediter, som godkänts innan denna lag trädde i kraft, samt på sådan kredit, om vars godkännande såsom investeringskredit ansökan tillställts landskapsstyrelsen innan denna lag trädde i kraft.

Mariehamn, den 22 mars 1969.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman

Eliel Persson
vicetalman

Valter Nordas
vicetalman

Nr 28—31 utgiven från tryckeriet 10 sept. 1969.
Mariehamn 1969. Ålands Tidnings-Tryckeri Ab